

та. Хрълили го, и жребій-тъ ся паднѣлъ на Маттія, кого-то отъ тогази нататѣкъ прибрали въ лика на други-ты още единадесять ученика.

§. 3. Сѣшествіе-то на Св. Духа върху Апостолы-ты и начяло-то на Христианскѣ-тѣ Черковѣ.

Господь нашъ І. Христосъ самъ положилъ първѣ-тѣ основѣ на Своѣ-тѣ Черковѣ, кога-то далъ на свои-ты ученици и послѣдователи новыя законъ на Вѣрѣ-тѣ и дѣятельность-тѣ, и кога-то нарядилъ тайнства-та и священноначаліе-то. Послѣ, това трябаше да ся довърши и съ испращаніе-то на обѣщанія отъ Него на ученици-ты Св. Духа. Безъ Него не бы могли тѣ тѣхъ, нити да разумѣють ученіе-то на своя божественъ Наставникъ, нити да исполнять неговы-ты заповѣди, нити пѣкъ да раздадѣтъ оныя благодатны дарове въ Св. Тайнства, на кои-то съвършаваніе-то не бы могло да става, ако да не присѣтствоваше Св. Духъ при тѣхъ. Ето защо и І. Христосъ, кога-то имъ заповѣдалъ да излѣзѣтъ на проповѣдь по сичкыя свѣтъ, и да съвършавать тамъ и тайнства-та, съврѣмѣнно, до дѣто не ся былъ възнесълъ още на небе-то, имъ и запрѣтилъ, да ся не залавятъ у тѣзи тѣмъ възложенѣ службѣ, прѣди да получатъ обѣщаннаго Св. Духа, и ся облѣкѣтъ съ силѣ отгорѣ.

Тѣхъ тѣ, като ся вържили отъ Елеонскѣ-тѣ горѣ, и съгласно по заповѣдь-тѣ на учителя си до дѣто стоѣли нераздѣлно въ горницѣ-тѣ, та ся моляли и чыкали нашестіе-то на Св. Духа, тѣчно въ 50-ия день слѣдъ Въскрѣсеніе-то Христово, чясъ-тъ по три, ся чюдо издигѣлъ отъ небе-то шюмъ, като кога завѣе нѣкой силенъ вѣтеръ, и напълнилъ горницѣ-тѣ, въ коѣ-то были събрани. Слѣдъ шюма пѣкъ ся показали языци, като отъ огънь, на ся раздѣлили и наседали единъ по единъ на сякого отъ Апостолы-ты. Тѣхъ тѣ ся исполняли тогава сичкы-ты съ Св. Духа, и захванѣли да говорятъ и на други языци, като че Духъ-тъ ги караше да ги издумвать. А пѣкъ натрунани-ти спроти тоя шюмъ тамъ Іудеи, между кои-то имало и мнозина (надошли въ Іерусалимъ заради праздника Пятдесятницѣ) отъ жители-ты на Арабіѣ, Перзїѣ и Египетъ, ся смаяли много, кога-то чули, какъ прости-ти онѣ Галилейскы rybари могли да имъ говорятъ на толкози разны языци. Апостолъ Петръ имъ расказалъ тогава, че то е даръ, кой-то имъ далъ Св. Духъ, испратенъ отгорѣ отъ распятыя и възкрѣснѣлыя Господь. Това чюдо подѣйствовало толкози поразително върху имъ, щото безъ забавѣ повѣрвали въ имя-то на І. Христа около три хыляды души отъ тѣхъ.